

РЕШЕНИЕ

№ 3062

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2037** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Х. И. С. като законен представител на [фирма], [населено място], депозирана чрез процесуалния си представител адв. Р. П. срещу Решение № 2000947 от 06.01.2022 г. постановено по НАХД № 5972/2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 100-ен състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 4579302, издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 ЗДвП и на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на касатора е наложена „глоба“ в размер на 100 лв.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалния и процесуалния закон. Не били взети предвид възраженията срещу издадения електронен фиш, досежно твърденията, че соченото за извършено нарушение не било установено и доказано. На първо място се твърди, че на приложения снимков материал има два автомобила, като съдът не е доказал по безспорен начин първо за кой автомобил е издадения електронен фиш, а на второ място дали въпросната автоматизирана система за видеонаблюдение може и как да засече скоростта на движение, когато в обхвата на заснемане са повече от един движещ се обект. На следващо място се заявява, че в първоинстанционното

производство е останал недоказан фактът къде точно се намира № 564 на бул. С. – мястото, което е отбелязано в електронния фиш. Изложени са и доводи за недоказаност дали са спазени изискванията на производителя за работа с автоматизираното средство при засичане на целта. Иска се отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, респ. отмяна на издадения електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се представлява. Представени са писмени бележки. Претендира се адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗА.

Ответникът по касация О“ПП“ – СДВР, редовно призован, не се представлява. В представените писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба с подробни мотиви изложени в него. Моли същата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и доказано. Прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение, в случай, че е над законоустановения минимум. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно. С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система ATCC ARH CAM S1, по описа на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи на Република България, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за осъществен състав на административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал.1 от с.з.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че оспореният електронен документ притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като и установил, че Х. И. С., в качеството си на представляващ дружество [фирма] е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 71 км/ч, при ограничение на скоростта от 50км/ч, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 21

км/ч.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него. Не са налице наведените в жалбата касационни основания, като възраженията в касационната жалба, направени и пред въззивната инстанция, са обсъдени от СРС в оспореното по делото решение. Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал. 5 - ал. 11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за

движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

По време на извършване на процесното нарушение на 10.03.2021 г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система за контрол на скоростта тип „ARH CAM S1“ № 11743f0, същата е преминала и периодична проверка, видно от представения по делото протокол. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата - контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от Българския институт по метрологи. Съставен е и протокол по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол /гр.С., [улица]/, посоката на движение на МПС /по [улица]с посока от [улица]към [населено място]/, ограничението на скоростта в пътния участък /50 км./ч/. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда, противно на твърденията на касатора, изложени в жалбата му.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Установена е скорост на движение с 21 км/ч. повече от максимално позволената в рамките на населено място скорост от 50 км/ч. В чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 21 до 30 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 100 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Противно на твърдяното в касационната жалба нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци.

Наведения в касационната жалба довод относно зоната на действие на пътен знак уведомяващ водачите за ППС, настоящият съдебен състав на съда напълно споделя изложеното от СРС. В допълнение е и обстоятелството, че с изм. и доп. ДВ. бр.6 от 16 януари 2018 г. на цитираната Наредба, в сила от 16.01.2018 г., се отменя задължението на местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24. Т.е към момента на извършване на процесното нарушение – 10.03.2021 г. това обстоятелство /за обозначение/ не е било задължително да е изпълнено с оглед законосъобразността на издаване на ЕФ.

Следователно с оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20000947 от 06.01.2022 г. постановено по НАХД № 5972/2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 100-ен състав.

ОСЪЖДА Х. И. С. като законен представител на [фирма], [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноски по делото в размер на 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: